RAPPORT

Partibidrag 2007-2010

2010-08-12

Folkpartiet Liberalerna

1. Sammanfattning och inledning

a) Offentlighetsprincipen tillämpas inte i fråga om bidrag till svenska politiska partier trots att stora partibidrag är en klassisk grogrund för korruption, inflytandemissbruk och skadad legitimitet för det demokratiska systemet. Hemlighetsmakeri står naturligtvis i strid med principer och praktik beträffande svensk öppenhet i andra sammanhang. Tanken på sanktioner finns ännu mindre på kartan i Sverige eftersom tydliga reglar och definitioner helt saknas för externa bidrag till partier. Det nya år 2010 är att kritik mot Sverige på dessa punkter nu framförs med stor kraft och utförlighet av Europarådet, som även krävt åtgärder, inklusive översättning av dess kritiska rapport, till senast den 31 augusti 2010. Detta ignoreras dock, hittills. Inställningen är ohållbar (avsnitt 2 och 7).

b) LO får tillbaka sin ställning som stat i staten vid en rödgrön valseger, särskilt genom sådana utlovade regeländringar som medför fler LO-medlemmar och därmed större förhandlingsstyrka för LO som organisation. Därtill kommer att oppositionen lovar att gynna medlemmar med tillsvidareanställningar, rättsligt och ekonomiskt, på bl. a de visstidsanställdas bekostnad; dualismen på arbetsmarknaden förstärks och vikarieträsket ska fördjupas (avsnitt 3).

c) Socialdemokraterna riskerar för första gången i sin historia i valet 2010 att få mindre än 50 procent av LO-medlemmarnas röster. Det skulle göra det demokratiskt omöjligt för LO att med någon legitimitet stödja (bara) ett visst parti, när majoriteten av medlemmarna stödjer andra partier. Valet blir på det sätt viktigt för förutsättningarna för en framtida ”facklig-politisk” samverkan. Antingen får LO lösgöra sig från socialdemokraterna om röstetalet inom LO blir mindre än 50 procent, eller börja ge bidrag även till MP och V och andra partier (avsnitt 4).

d) LO:s stöd är minst 630 milj. kr. LO ger drygt 60 milj. kr till socialdemokraterna och därtill 24 milj. kr ”i egen budget” för LO-aktiviteter som ska ge socialdemokraterna valseger. Stödet från LO i pengar är därmed ganska säkert ca 90 milj. kr. Det beloppet är sannolikt lägre än 2006. Därtill kommer värdet av LO-anställdas och LO-förtroendevaldas ’gratis arbetskraft’ ställd till socialdemokraternas förfogande för valseger, och som kan uppskattas till ca 550 milj. kr. Summa summarum minst 630 milj. kr. (avsnitt 5 och 6)

e) Självklart bör Europarådets kritik leda till åtgärder av det slag som rådet föreslår i sina sju punkter. En rättslig reglering bör införas i Sverige, t ex av den typ som finns i våra nordiska grannländer. Fokus i debatten ligger ofta på riksdagspartierna, men det är även otillfredsställande att finansieringen av Sverigedemokraterna är okänd.

***

Utgångspunkten för en diskussion om partifinansiering måste vara att svenska politiker och partier inte är mer motståndskraftiga mot korruption och inte mer moraliskt högtstående än kollegorna i andra länder. Vem menar motsatsen? Kliv fram i så fall!

Någon kan invända att internationella jämförande undersökningar av Transparancy International och Freedom House visar att Sverige är ett land med litet korruption.

Jo det är riktigt, och det brukar förklaras främst med vår offentlighetsprincip och den offentliga sektorns öppenhet som gjort det lätt inte minst för media – som ombud för medborgarna – att undersöka, följa och kontrollera den offentliga förvaltningen och politikers

göranden och låtanden. *Men – pudelns kärna! – offentlighetsprincipen tillämpas inte beträffande partiernas finansiering.*

Det går inte att enbart skälla på de två stora politiska partierna för att de inte ordentligt redovisar sin finansiering och inte ändrar lagarna. Den kritiken kvarstår naturligtvis. Men – med risk för att utmana medias skråinstinkt – även media förtjänar kritik för att man inte närmare granskar detta klassiska område för inflytandemissbruk och korruption. Såsom i Sverige gör naturligtvis inte kollegorna i länder som saknar offentlighetsprincip.

En ursäkt – ständigt återkommande under de drygt tolv år jag sysslat med frågan – är brist på resurser på redaktionerna. Men den ursäkten håller inte i tolv år och är inte heller specifik för svenska media. Det finns uppenbarligen resurser i Sverige till många program och tidningsartiklar med grävande journalistik på andra områden. Vad gör i denna fråga Uppdrag granskning, Kaliber, Dokument inifrån, Kalla fakta, Aftonbladet, Expressen, Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet, Göteborgs Posen, Sydsvenskan, Ekot, P1 morgon, Studio ett, osv.? Man kunde kanske förvänta sig att mer görs av någon redaktion. Sverige skulle då bli ett öppnare och mer demokratiskt land.

Utan öppenhet på denna punkt vet väljarna inte helt och fullt vilka hänsyn, bevekelsegrunder och drivkrafter som kan finnas som motiv för partiernas och partiföreträdarnas prioriteringar av politikområden och deras ställningstaganden (se vidare avsnitt 9 för argumenten för öppenhet och regler).

Kravet på öppenhet ökar inför valet 2010 i och med att pengakrävande politisk TV-reklam från och med detta riksdagsval används i stor skala även i Sverige.

***

Erfarenhetsmässigt är det goda skäl som drivit fram rättslig reglering av partifinansiering i de flesta länder. Rättslig reglering finns sålunda i alla andra Europas länder med undantag för Sverige, Malta, San Marino och Schweiz. Dessa regler tvingar partier och kandidater att redovisa vem som ger gåvor över ett visst värde, och hur mycket de ger.

I de andra nordiska länderna är partifinansieringen rättsligt reglerad. Med tanke på att bland annat deras politiska kultur är snarlik Sveriges gör det vårt land till ett utpräglat undantagsland beträffande regler för partifinansiering. En rättslig reglering enligt dansk och norsk modell föreslogs också av en statlig utredning år 2004: *Allmänhetens insyn i partiers och valkandidaters intäkter*, SOU 2004:22. Moderaternas dåvarande partisekreterare rekommenderade dock att utredningen skulle kastas i papperskorgen, vilket kan sägas ha skett.

Det svenska ”systemet” med frivilliga överenskommelser – som jag tvekar bör kallas ett ”system” – är avsiktigt svagt och vagt. Det bygger helt på frivillighet. Väljarna känner inte till det eftersom partierna som står bakom ”systemet” – dvs. främst S och M, som också är de partier som sannolikt får mest i bidrag – verkar tycka det är alltför pinsamt att behöva redogöra för dess upplägg och verkningar. Uppföljningar och kritik saknas. *Det faktum att väljarna inte känner till ”systemet” innebär också att det inte fungerar i den demokratiska processen* (om väljarnas okunnighet om ”systemet”, se opinionsmätning redovisad i SOU 2004:22, som sannolikt gäller även idag eftersom ingenting hänt i sak).

Någon information om partifinansiering från utländska källor samlas inte in, och är – såvitt jag vet – ingenstans i lagen förbjuden.

Sveriges brist på rättslig reglering strider helt mot de värderingar om öppenhet och insyn som ligger bakom offentlighetsprincipen, och som svenska regeringsledamöter, partiföreträdare, partier och media i andra sammanhang ivrigt förfäktar — inte minst i internationella sammanhang.

Som jag konstaterade i 2006 års rapport var såväl intäktsstruktur som volym mycket olika mellan partierna. Medlemsavgifterna är alltjämt för alla partier närmast obetydliga som intäktskälla, och det offentliga stödet är särskilt viktigt för de små partierna. Lotteriintäkter är viktigare för socialdemokraterna än för de andra.

2. Europarådets kritik.

Europarådet och dess sekretariat ”Group of States against Corruption” (GRECO) har så sent som 2009 hårt kritiserat Sveriges brister vad avser öppenhet om partifinansiering och frånvaro av sanktioner. Enligt Europarådet/GRECO lever Sverige inte upp till de internationella åtaganden som Sverige iklätt sig bl. a genom medlemskapet i Europarådet. ”Den bristande ekonomiska öppenheten i det politiska systemet är svår att förstå i ett land som Sverige, som präglas av öppenhet på de flesta andra områden.” Europarådet föreslog också att sanktioner skulle vidtas mot partier som inte lever upp till rådets krav på öppenhet. Europarådet uppmanade dessutom regeringen att översätta dess rapport till svenska och vidta åtgärder *senast 31 augusti 2010* (se punkterna 82 och 83 nedan). Enligt uppgift till riksdagens konstitutionsutskott planerar inte regeringskansliet någon sådan översättning.[1]

Så här skriver Europarådet/GRECO i sin tämligen långa sammanfattning av den 19-sidiga rapporten (kursiveringarna är mina egna):

”CONCLUSIONS
78. The current system of political financing in Sweden, *falls short of the standards provided for* in the Recommendation Rec(2003)4 of the Committee of Ministers of the Council of Europe on common rules against corruption in the funding of political parties and electoral campaigns in respect of the particular areas covered by the present evaluation. *The long standing tradition of self regulation [in Sweden] in this area, does not seem convincing in its present form as it neither provides for a sufficiently broad and comprehensive approach nor for any particular sanctions or other means for the enforcement of the few principles that have been agreed upon. Consequently, there is a generally low level of transparency and there is no independent monitoring in place.*
79. While recognising that there is a general perception in Sweden that corruption is not a vast problem in the country, the lack of transparency regarding the sources of political financing and the types of expenditure means, however, that *it is difficult to assess this system.* Moreover, the current low level of transparency in political financing is difficult to understand

[1] Troligen kom beskedet om den uteblivna översättningen av rapporten från en tjänsteman på någon av följande departement: Finans, Justitie eller Integration- och jämställdhet.
GRECO lämnar sina rapporter endast på engelska och franska. I samtliga fall riktar de en begäran till medlemsstaterna om att översätta och sprida rapporten. Av de 25 stycken hittills genomförda och offentliggjorda s.k. tredje fasens utvärderingsrapporter som GRECO utfört sedan 2007 – däribland Sverige – har de granskade medlemsstaterna i endast tolv fall valt att översätta rapporterna. Dessa länder är Belgien, Estland, Finland, Tyskland, Ungern, Lettland, Litauen, Nederländerna, Slovakien, Slovenien, Spanien och Turkiet. Av dessa tolv valde Finland och Nederländerna att endast översätta den del av rapporten som berör partifinansiering. I Finlands fall översattes denna del av rapporten till både finska och svenska. För kännedom är här länken till GRECO:s sammanställning för de s.k. tredje fasens utvärderingsrapporter:
http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/evaluations/round3/ReportsRound3_en.asp

in a country like Sweden, which guarantees a high degree of transparency in most other areas of public life and where political financing to a very large degree comes from public means.
80. Consequently, *the current system of party financing needs to be reviewed in order to comply with Recommendations* Rec(2003)4. In this connection reaching a fair balance between the legitimate interest in maintaining the independence of political parties and election candidates as well as their supporters' integrity on the one hand and *the legitimate interest of the public to know more in detail who they vote for on the other hand*, will be a main challenge of such a review.
81. In view of the above, GRECO addresses *the following recommendations to Sweden*:
i. to widen considerably the range of political parties at central, regional and local level required to keep proper books and accounts (including in connection with election campaigns); to ensure that income, expenditure, assets and debts are accounted for in a comprehensive manner following a coherent format; to seek ways to consolidate the accounts to include local branches of parties as well as other entities which are related directly or indirectly to the political party or under its control; and to make sure that the annual accounts are made public in a way that provides for easy access by the public (paragraph 70);
ii. to consider introducing reporting on income and expenditure relating to election campaigns at appropriate intervals and to make sure that relevant information is disclosed in a way that provides for easy access by the public (paragraph 71);
iii. *to introduce a general ban on donations from donors whose identity is not known to the party/candidate and to introduce a general requirement for parties/election candidates to report individual donations above a certain value together with the identity of the donor* (paragraph 72);
iv. to consider elaborating a co-ordinated approach for the publication of political financing reports (including party and election campaign financing) in order to facilitate the public's access to such documents (paragraph 73);
v. to ensure independent auditing in respect of political parties, as appropriate, obliged (or yet-to-be obliged) to keep books and accounts (paragraph 74);
vi. to ensure independent monitoring of political party funding and electoral campaigns, in line with Article 14 of Recommendation Rec(2003)4 (paragraph 75);
vii. that existing and yet-to-be-established rules on financing of political parties and electoral campaigns be accompanied by appropriate (flexible) sanctions, which are effective, proportionate and dissuasive (paragraph 77).

82. In conformity with Rule 30.2 of the Rules of Procedure, GRECO invites the Swedish authorities *to present a report on the implementation of the above-mentioned recommendations by 31 August 2010.*
83. Finally, GRECO invites the authorities of Sweden to authorise, as soon as possible, the publication of the report, to *translate the report* into the national language and to make this translation public."[2]

3. Vad får LO tillbaka?

LO har, föga förvånande, ett begränsat långsiktigt nationellt och internationellt perspektiv på t ex arbetsliv och ekonomi utan sätter mer de egna medlemmarnas mera kortsiktiga intressen. Ju svagare LO blir, desto svagare blir dess samhällsperspektiv.

I socialdemokraternas verkställande utskott och valledning sitter år 2010 ånyo LO-ordföranden och valrörelsefinansiären Wanja Lundby-Wedin. LO – som mäktig sponsor – har

[2] Evaluation Report on Sweden, Transparency of Party Funding, Adopted by GRECO at its 41st Plenary Meeting, Strasbourg, 16-19 February 2009.

tidigare fått valuta för sina partibidrag genom inflytande över regeringsförslag redan innan de eventuellt lagts som propositioner till riksdagen.

När det sitter en socialdemokratisk regering är LO en stat i staten. LO har med socialdemokratisk regering i praktiken haft vetorätt beträffande alla delar av arbetsrätten, inklusive Sveriges agerande i EU på detta område, t ex tjänstehandelsdirektivet, direktivet om arbetstid, liksom den svenska regeringens agerande i Vaxholmsmålet i EG-domstolen. Dåvarande arbetslivsminister Hans Karlsson var mångårig hög LO-företrädare.

Intressant nog är de vallöften som oppositionen – även de partier som inte får resurser av LO – ger i 2010 års valrörelse i mångt och mycket inriktade på att återställa LO:s makt och att återinsätta LO som en stat i staten.

Oppositionen – inklusive MP – skriver sålunda i juni 2010 om kopplingen mellan ekonomisk politik och facklig makt: ”De ökade avgifterna i arbetslöshetsförsäkringen har inneburit att många lämnat både a-kassa och fack. *Detta leder till lägre facklig organisationsgrad och därmed lägre förhandlingsstyrka.*”[3] Uppenbarligen uppfattas lägre förhandlingsstyrka som ett politiskt problem som bör rättas till. Vi vet att det av riksdagen beslutade regelverket för a-kassorna var sådant på S-regeringarnas tid att a-kassorna fungerade som det viktigaste rekryteringsargument för medlemskap i facket. Medlemsavgiften gjordes av socialdemokraterna avdragsgill. Därmed blev LO-medlemskapet billigare, LO rikare, och det hela finansierades i stort sett genom övervältring av kostnadssänkningen på skattebetalare utanför LO-kollektivet. Därför ska efter en rödgrön valseger a-kassan som facklig magnet stärkas: ”I dialog (sic!)med fackföreningsrörelsen och a-kassorna vill vi [miljöpartiet, vänsterpartiet och socialdemokraterna] skapa en väl fungerande försäkring. … De förändringar som vi vill genomföra ska … föregås av en noggrann genomlysning. Genomlysningen ska också undersöka arbetslöshetsförsäkringens långsiktiga utmaningar såsom frågan om hur fler ska välja att vara medlemmar i arbetslöshetsförsäkringen i framtiden” (sid. 265).

Hela oppositionen – inklusive miljöpartiet – ställer sålunda upp som mål för regering och riksdag att med lag och andra åtgärder (ekonomiska incitament) att säkra en högre facklig organisationsgrad och därmed en starkare förhandlingsstyrka. Det är inte tal om att staten skulle stå neutral mellan parterna på arbetsmarknaden, utan oppositionen utlovar lagstiftning som höjer den fackliga partens medlemsantal och dess förhandlingsstyrka.

Detta är för miljöpartiets del en total omsvängning från den tid när bl. a Åsa Domeij och jag tillsammans skrev motion mot LO:s finansiering av socialdemokraterna.[4] Och socialdemokraterna vet vad man talar om. Överst på listan över vad som skulle kunna få icke-medlemmar i LO att gå med i facket står lägre fackavgifter, enligt en omfattande LO-enkät 2007.[5]

Främsta metoden är att höja ersättningsnivån i a-kassan till 80 procent av lönen och att öka andelen mottagare till 80 procent. Dessutom ”Vi [oppositionen] vill prioritera frågan om kostnaderna för medlemskap i arbetslöshetsförsäkringen”, dvs. kostnaden ska kraftigt sänkas för den enskilde och maximeras till ca 80 kr/månad. Det ska ske genom en återinförd skattereduktion för a-kasseavgift för dem som är med i facket dvs. avgiften ska till stor del läggas över på dem som inte är med i facket.

---

[3] Avvikande mening i Bilaga 11, arbetsmarknadsutskottet yttrande, i finansutskottets betänkande 2009/10:FiU20, s.264, kursivering tillagd.

[4] Motionen kan läsas på länken http://www.riksdagen.se/webbnav/index.aspx?nid=410&dok_id=GQ02K384

[5] *Röster om facket och jobben. Synen på fackligt medlemskap och fackets uppgifter*, Rapport 1, LO 2007.

Detta – fler medlemmar och starkare förhandlingsstyrka gentemot arbetsgivarna, inklusive staten och kommunerna – är i valet den viktigaste motprestationen som LO får för sina satsade resurser för en socialdemokratisk valseger.

Ett annat viktigt LO-krav som ska tillfredsställas gäller anställningsformer som gynnar bl a LO:s nuvarande medlemmar. Att motarbeta visstidsanställningar (”ett stort problem”) är sålunda ett gammalt önskemål från LO sida och är – om det lyckas – ett effektivt sätt för facket att slå vakt om sina redan fast anställda medlemmarnas intresse att slippa konkurrens om arbetsuppgifterna med personer i lösare eller temporära anställningsformer. Formuleringen av kravet är ”rätt till heltid”. Det lovar oppositionen att försöka ordna genom ny lagstiftning och nya, förändrade socialavgifter som ska diskriminera visstidsanställningar: ”[Oppositionen] vill se över vilka åtgärder som kan vidtas för att öka antalet tillsvidareanställningar. Även ekonomiska incitament såsom socialavgifter ska ses över i detta sammanhang. Ett sådant arbete kommer vi att inleda skyndsamt efter valet.” (sid. 266).

4. Socialdemokraterna – första gången under 50 procent inom LO?

I valet 2006 röstade hela 41,2 procent av LO-medlemmarna på ett annat parti än socialdemokraterna. Likväl tvingas alla i denna stora minoritet att betala till socialdemokraternas valrörelse och parti. Som jämförelse kan nämnas att i valet 2002 röstade 37,9 procent av LO-medlemmarna på ett annat parti än (S).

Det valresultat som ligger i korten 2010 kan mycket väl innebära att mindre än hälften av LO:s medlemmar röstar på socialdemokraterna. Det skulle innebära att en majoritet inom LO tvingas betala valrörelsen för ett parti som de inte själva vill stödja. I denna stora grupp finns naturligtvis många miljöpartister och vänsterpartister, som tvingas bidra till valrörelsen hos ett parti som konkurrerar med deras eget.

Det blir demokratiskt helt ohållbart för LO att ge massivt stöd till bara ett visst parti, socialdemokraterna, om en majoritet av dess medlemmar inte skulle rösta på det partiet. Då måste LO av lätt insedda demokratiska skäl lösgöra sig från socialdemokraterna och bli partipolitiskt obundet, eller – i linje med dagens LO-logik – får LO då börja ekonomiskt stödja även vänsterpartiet och miljöpartiet.

Ja, varför inte? Det skulle dock svida i skinnet i t ex Norrbotten. I utvärderingen av valet 2006 skrev sålunda LO-distriktet där och ”underströk att vänsterpartiets inbrytningar måste hanteras framöver”. Man kan undra hur det har gått med den målsättningen, och om LO i Norrbotten kan tänka sig att ge pengar till vänster- och miljöpartiet?

För att få reda på omfattningen av LO:s stöd till socialdemokraterna kan man antingen få in uppgifter från givarsidan – dvs. LO – eller mottagarsidan, dvs. socialdemokraterna.

En svårighet i arbetet med mina rapporter om partifinansiering inför riksdagsval och EP-val har varit LO-fackens ovilja eller blanka vägran att ge offentlighet åt sitt stöd till socialdemokraterna. Så sent som 2006 gällde hemlighetsmakeriet åtta av femton LO-förbund och nästan alla LO:s lokalavdelningar. Man vägrade att svara på enkäten från Riksdagens utredningstjänst trots upprepade förfrågningar. Agerandet står naturligtvis i bjärt kontrast till offentlighetsprincipens förhållningssätt.

Det som jag fick fram 2006 var att till socialdemokraternas valrörelse 2006 bidrog LO sannolikt med 90-100 milj. kr. Till penningbidragen kom värdet av gratis arbetskraft och

andra LO-resurser som LO och dess förbund ställde till förfogande för att främja socialdemokraternas chanser i valet (både anställda och förtroendevalda).[6]

Tidigare undersökningar har fokuserat på givarsidan eftersom socialdemokraterna mörkade helt. Nu förefaller dock de två kommit överens om att det är socialdemokraterna som ska vara mera öppen om sina mottagna bidrag. Det har medfört att LO-sidan nu är mera sluten än tidigare. Men ändock – som framgår nedan – vägs inte LO ökade hemlighetsmakeri upp av ökad insyn och transparens hos socialdemokraterna. Slutresultatet är fortsatt oklarhet och mörker. Måhända var det den cyniska avsikten?

5. LO – givarsidan: ”Vi vill berika partiet till valarbetet”.

”Byggnads: Vi ger (S) segern”, lyder rubriken över en intervju med Byggnads ordförande Hans Tilly (*Byggvärlden* den 24/6, 2020). ”Vi vill berika partiet till valarbetet” sa Tilly när han överlämnade en extra check på 1 miljon kr till Mona Sahlin i juni 2010.

Efter valet 2006 gjorde LO en intressant utvärdering av sina insatser till förmån för socialdemokraterna både på central LO-nivå och på förbundsnivå. Utvärderingen finns att läsa i skriften *LO och valet 2006*.[7] Byggnads och Målarfacket ville dock inte redovisa någon utvärdering av sina valrörelser för LO-styrelsens utvärderingsgrupp
Några exempel: På central LO-nivå identifierades de 700 största arbetsplatserna och 45 kommuner som prioriterade. Ett ”Fackligt valcentrum” inrättades. Ungdomsvalledare utsågs och en organisation för detta inrättades. En lång rad aktiviteter genomfördes inklusive produktion av valmaterial (”Valet är ditt”, ”A-kassesnurran”, 1,2 miljoner flygblad delades ut veckan före valet, tapplappar producerades, webben användes, valblogg, en särskild ”facklig valinfo”, artiklar skrevs, material producerades för förbundstidningar och deras webbplatser, liksom insändarunderlag, tidningen ”Dagens Stockholm”, osv.)

På regional LO-nivå – LO-distrikten – drevs valrörelse för socialdemokraterna med anställning av valarbetare, turnéer, utdelning av frukostpåsar med politiska budskap, anställning av ungdomar bl a för skolinformation, produktion av insändare och artiklar, osv.

På förbundsnivån fördes valrörelser, som även utvärderades i ett antal förbund. Exempel är videokonferenser med avdelningarna, ”aktivitetsveckor”, medverkan i Almedalen, närvaro vid Tjejmilen och Hultsfredsfestivalen, valupptakter med ballonguppsläpp, utdelning av rosor, flygblad, flyers, budskapsbananer, frukt, juice, rosenbröd, frukostpåsar, kompasser, tårtor, kaffe och kakor, reklamprylar, på arbetsplatser, torg, valstugor, tåg, resecentrum, affärscentra etc. (Kommunal). Handelsanställdas förbund sände SMS och e-post-meddelanden med uppmaning att gå och rösta, ordnade familjedagar, satsade på sin webbplats, mm. SEKO drev kampanjen ”Alliansfritt Sverige” i bl a Almedalen och sände ”gå-och-rösta”-uppmaning via SMS, förutom sedvanliga arbetsplatsbesök o dyl. Även Fastighetsanställdas sände SMS och e-post med uppmaning att rösta, till ca 7000 medlemmar, liksom brev till ungdomar, husbilsturné, fackeltåg, mm. Hotell och Restaurangfacket gjorde liknande som de andra förbunden och producerade dessutom ”Kokboken och Carls bakficka som fick stor efterfrågan”. Pappers gjorde en ”inventering av alla medlemmar med politiska uppdrag och vilka som var nominerade”, och producerade material, annonser och debattartiklar.

Som kronan på verket höll Pappers som vanligt sin kongress två veckor före valet som ett socialdemokratiskt avstamp inför valdagen. Även Metall, Grafiska fackförbundet –

[6] För metoden se avsnitt 10.
[7] ”LO och valet 2006”, rapport till LOs styrelse, 28 maj 2007.

Mediafacket, Livsmedelsarbetarförbundet, Transport, Elektrikerförbundet, Skogs- och träfacket drev en lång rad valaktiviteter av gängse slag till förmån för socialdemokraterna.

Bilden som framtonar är att LO visserligen satte upp en jättestor valapparat som gick under valåret men att det var ganska svårt att få fram entusiastiska kontaktpersoner, att mobilisera poliska samtal och få god kontakt på arbetsplatserna. Det gick kackigt med att få igång politiska samtal; en ”politisk tystnad” var svår att bryta igenom (”det finns en osäkerhet bland många [fackliga] att ta de politiska samtalen”) På och mellan raderna kan man avläsa frustration över svårigheten att mobilisera LO-medlemmarna.

LO:s uppställning med en egen valrörelse och gratis arbetskraft och resurser gäller även 2010. ”De som är ombudsmän kommer att uppmanas att jobba extra mycket med valarbete”, enligt Byggnads ordförande Hans Tilly (*Byggvärlden* den 24/6, 2020).

Även inför valrörelsen 2010 är det mycket svårt att få grepp om resursöverföringen från LO-sfären till socialdemokraterna. Liksom vid tidigare undersökningar sedan 1998 har riksdagens utredningstjänst ställt frågor om stödet till socialdemokraterna till LO centralt, dess förbund och till några stora LO-distrikt.

LO-centralt uppger att man givit 6 milj. kr/år under valperioden, dvs. sammanlagt *24 milj. kr.* 2007-10. Beträffande bidrag i form av arbetskraft som ställs till socialdemokraternas förfogande skriver LO att ”facklig-politisk samverkan är en del av LO:s arbete”. Därför – förefaller logiken vara – kan inte stöd till socialdemokraterna definieras som bidrag. Innebörden är att LO ser sig självt som en del av det socialdemokratiska partiet, samtidigt som man i andra sammanhang minsann vill understryka sin självständighet. Denna vacklan mellan olika roller kom också tydligt fram med Wanja Lundby-Wedin verbala spagat med användningen av ordet ”vi” i Ekots lördagsintervju den 14/6 2010.

LO-förbundsnivå. Av förbunden är det bara 2 av 14 som vill svara på frågan om sitt stöd, och det är Handelsanställdas Förbund och Kommunalarbetarförbundet. Handelsanställdas förbund har givit ca 890 000 kr/år, plus 25 000 i annonsrabatter, dvs. *3,6 milj. kr* åren 2007-10. Kommunalarbetarförbundet har givit drygt 3 milj. kr/år och sammanlagt *12,3 milj. kr* 2007-10. Två förbund har lämnat beskedet att de inte vill svara (”vi avser inte att svara”), och det gäller Livsmedelsarbetarförbundet och Musikerförbundet. Tio förbund har bara struntat i att svara, dvs. Byggnads, Elektrikerförbundet, Fastighetsanställdas förbund, GS facket för skogs-, trä och grafiska branschen, Hotell och restaurang, IF Metall, Målareförbundet, Pappers, SEKO, och Transport. På en direkt fråga till Byggnads om de inte som vanligt skänkt *1 milj. kr* till socialdemokraterna i samband med sin kongress bekräftade dock förbundet detta. Eftersom 12 av 14 förbund inte svarat finns här ett mörkertal beträffande deras stöd till socialdemokraterna. Summan av ovan kända belopp är *16,9 milj. kr*.

Lokal nivå. LO-förbundens lokalavdelningar i Stor-Stockholm uppger inga bidrag alls.

LO:s egen kampanj. LO stödjer som vi sett ovan socialdemokraterna inte bara genom direkta överföringar av pengar utan även genom insatser i LO-regi för socialdemokraterna. Enligt LO-ordföranden Wanja Lundby-Wedin uppgår kostnaden ”i egen budget” för dessa utbildnings- och kampanjinsatser till *24 milj. kr* (Ekots lördagsintervju 14/6 2010).

Som framgår av ovan är det omöjligt att genom att fråga LO – givarsidan – få fram fullständiga tal. LO-ordförande Wanja Lundby-Wedin har själv nämnt 14 milj. kr/år, dvs. ca 56 milj. kr över mandatperioden.

En grov kalkyl räknat baklänges är att LO har ca 1,9 miljoner medlemmar och att uttaxeringen är 6 kr/medlem och år, vilket ger 11,4 milj. kr/år, dvs. 45,6 milj. kr/år 2007-2010. Därutöver skulle då vissa förbund ge 56-45,6 milj. kr=10.4 milj. kr. Men det stämmer inte eftersom vi vet att minst tre förbund (se ovan) ger mer än så, nämligen minst 16,9 milj. kr. Uppgifterna från LO hänger inte ihop.

Om vi som ett alternativ för beräkning summerar 6 kr/år/medlem plus de kända förbundsbidragen blir stödet 2007-10: 45,6+16,9 milj. kr, dvs. 62,5 milj. kr. Därtill vet vi att 12 av 14 förbund dessvärre inte vill avslöja sitt stöd till socialdemokraterna.

Vi vet också att LO satsar 24 milj. kr ”i egen budget” för en socialdemokratisk valseger (Ekots lördagsintervju 14/6 2010).

Summa stöd i reda pengar: Minimum 62 + 24 milj. kr = 86 milj. kr.

Alltså: År 2010 vet vi ännu inte hur stort kontantstödet från LO till socialdemokraterna är, bara att den uppgift om 54 milj. kr som LO-ordföranden Wanja Lundby-Wedin givit i Ekots lördagsintervju (14/6 2010), och som fanns i en artikel i Svenska Dagbladet tidigare i år liksom i socialdemokraternas årsredovisning, är för liten. Stödet är större än 62,5 milj. kr – men det är oklart hur mycket större det är och vem inom LO-sfären som betalar.

Gratis LO-valarbetare för socialdemokraterna.
Främst på grund av att LO har ett så stort antal fackligt förtroendevalda – ca 200 000 år 2006 enligt LO-ordföranden Wanja Lundby-Wedin i LO:s ”Valtidning” – summerade värdet även vid en liten och försiktigt antagen arbetsinsats av var och en av de fackligt anställda och förtroendevalda, till ett sammanlagt värde om ca 730 milj. kr år 2006.[8]

År 2010 är dock enligt Wanja Lundby-Wedin antalet valarbetare betydligt lägre: 150 000 ”bara på arbetsplatserna” (Ekots lördagsintervju, 14 juni 2010), dvs. en minskning med 25 procent. Om vi försiktigtvis antar att lönekostnaden inte stigit alls under mandatperioden och att insatserna från LO-sfärens anställda också blivit 25 procent lägre 2010 än 2006 – dvs. en bias mot underskattning – blir *värdet av resurstillskottet gratis LO- arbetskraft år 2010 ca 550 milj. kr.*[9]

Summa summarum blir värdet av pengabidrag plus LO:s kampanjaktiviteter ”i egen budget” plus värdet av LO:s gratis valarbetare: 86+550 milj. kr = 636 milj. kr. Avrundat: Värdet av LO:s stöd till socialdemokraterna uppgår till mer än 630 milj. kronor.

6. Socialdemokraterna – mottagarsidan.

Som framgår av bilagan mottog socialdemokraterna centralt ca 14 milj./år 2007-2009 och ca 13 milj. kr 2010, dvs. sammanlagt för valperioden *ca 55 milj. kr*. (Mellanvalsår 6 milj. kr från LO-centralt och 8,012 milj. kr från förbunden. Valåret 2010: 6 milj. kr från LO-centralt och 6,940 milj. kr från förbunden).

Sju S-distrikt tillfrågades men endast fyra svarade. De som vägrade svara är Stockholm, Norra Älvsborg och Skåne.

[8] Metoden för denna beräkning redovisas nedan i avsnitt 10.
[9] Metoden för att uppskatta värdet av gratis arbetskraft finns beskriven nedan. Enda skillnaden mellan 2006 och 2010 är att antalet personer antas vara 150 000 år 2010 istället för 200 000 år 2006.

Norrbotten, Bohuslän, Stockholms län mottog inga bidrag alls från LO. Göteborgs partidistrikt mottog hela 1,73 milj. kr 2009. Om man antar att detta gällde ungefärligt även 2007-08 och därtill tar prognosen om 1,88 milj. kr för 2010, summerar LO-bidragen till socialdemokraterna i Göteborg till *drygt 7 milj. kr* för valperioden.

Frågor om LO-bidrag har även ställts på nivån arbetarkommuner, men bara i Stor-Stockholm. Där svarade 12 av 25 arbetarkommuner, och alla dessa rapporterade 0 kr i bidrag.

Slutsatsen är att om man summerar från mottagarsidan kommer man upp i minst 63 milj. kr. Detta måste dock rimligen vara en underskattning eftersom endast ett S-distrikt – Göteborg – anger att de fått bidrag medan t ex både Stockholm och Skåne struntat i att svara.[10]

Lägger man till LO:s bidrag ”i egen budget” på 24 milj. kr blir det minimum 63+24=87 milj. kr.

Jämfört med motsvarande undersökning 2006, som gav 90-100 milj. kr, ligger summan av pengaöverföringen och LO:s egna kampanjkostnader något lägre, men denna gång vet vi å andra sidan mer bestämt att beloppet 86-87 milj. kr är en underskattning av pengabidraget.

7. Övrigt.

Som framgår av bilagan har Moderaterna på central nivå inte svarat.

På regional nivå gäller att av sju förbund (Norrbotten, Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Skåne) ville inte Stockholms stad, Bohuslän, Göteborg (för år 2010) och Norra Älvsborg svara.

På denna nivå rapporteras för övriga länsförbund närmast försumbara gåvor. Förbundet i Skåne samlade 2009 in ca 127 000 kr, varav man själv behöll 15 procent. Min tolkning av svaret från Skåne är att man budgeterat med ett lokalt insamlingsresultat på ca 100 000 kr vilket innebär att det totala insamlingsresultatet i Skåne budgeteras kunna bli 660 000 kr.

På föreningsnivå mottar man i praktiken knappast några bidrag alls.

8. Bidrag från privatpersoner 2009.

Enligt uppgift insamlad av *Riksdag och Departement* (nr 20, 2010) var privatpersoners partibidrag mycket måttliga år 2009. Säkert är gåvorna större under ett valår som 2010. Det som verkligen sticker ut är de stora bidragen per person hos kristdemokraterna och den svaga insatsen från folkpartister.

[10] Socialdemokraterna har egna årliga intäkter från andra källor än från främst LO. Dessa andra intäkter var 123 milj. kr år 2005. Eftersom lotteriintäkterna utgör en osedvanligt stor summa och andel av intäkterna — ca 43,5 milj. kr per år 2002 och 2003 — har alltid lotterilagstiftningen och den internationella konkurrensen om lotterikunderna varit minerad mark för socialdemokratiska regeringer; Man sågar knappast av den gren man själv sitter på (se SOU 2004:22, s.54).

	Totalt milj. kr	Genomsnitt per givare kr
Socialdemokraterna	2,903	426
Moderaterna	2	765
Kristdemokraterna	1,022	9291
Miljöpartiet	0,237	562
Folkpartiet	0,038	116
Vänsterpartiet	0,03	3000
Centern	0	…

9. Mer om argumenten för öppenhet och regler.

Det finns flera tunga skäl för offentlighet och rättslig reglering (lagstiftning) av frågan om de politiska partiernas finansiering (se även SOU 2004:22, s. 136ff).

a) Är grundläggande för det politiska systemets legitimitet.
Tilltron till det demokratiska systemet skall inte få påverkas av partiers och kandidaters känsla av förpliktelse till andra än väljarna vid olika tidpunkter. Det talar emot den typ av frivilliga överenskommelser som finns i Sverige mellan partierna (för en beskrivning se SOU 2004:22, ss 35-36). Bristen på legitimitet i den frivilliga överenskommelsen understryks av att den är tämligen okänd bland väljarna. Enligt en SIFO-undersökning genomförd i valrörelsens slutskede 2002 kände endast 11 procent av de tillfrågade till att det finns en sådan överenskommelse mellan riksdagspartierna. Knappt hälften — 48 procent — trodde inte att det fanns en sådan överenskommelse. Skillnaderna mellan män, kvinnor, yrke och partisympati var tämligen små (SOU 2002:44, s. 65 och Bilaga 5).

b) Motverkar korruption i vid mening.
SOU 2004:22 skriver: ”Korruption och partifinansiering tycks vara oundvikligt länkade. Partier och politiker har med sin centrala position i det offentliga beslutsfattandet en utsatthet i förhållande till intressen som alltid har behov av att få politiskt inflytande och gehör hos politiska företrädare. Även om man bortser från de mer extrema fallen som syftar till att köpa inflytande, finns fält där relationerna mellan parti och finansiär får ett indirekt och mer sofistikerat utseende. Det kan gälla en aktör som ger betydande bidrag till ett parti och därmed förväntar sig att få gehör hos politiska beslutsfattare (Gidlund 1983:52). Detta behöver inte ens vara klart uttalat därför att partiledning eller kandidat söker att förutse tänkbara reaktioner hos sina stora bidragsgivare liksom man söker antecipera väljarnas åsikter. … Riskerna finns att denna sensitivitet innebär en begränsning av partiernas handlingsfrihet, att det i vissa lägen kan innebära att ett parti avstår från att föra fram ett förslag av rädsla för att förlora stora bidragsgivare.”

c) *Är ett underlag och information för väljarna när de skall ta ställning i valet.*
En demokrati kännetecknas bl. a av att det är parlamentet som i sista hand bestämmer, och de som bestämmer vad parlamentet bestämmer är väljarna i val. Därför är det ur demokratisk synpunkt djupt problematiskt när väljarna och riksdagens bestämmanderätt utsätts för hot om politiska repressalier på arbetsmarknaden av starka LO-fack som samtidigt finansierar regeringspartiets valrörelse.

Så här har LO-förbund hotat väljarna, och indirekt sagt att man inte accepterar beslut som är tagna den demokratiskt valda riksdagen utan kommer att släppa fram oro på arbetsmarknaden. Flera LO-förbund säger nu att de kommer att kräva kompensation för medlemmarnas ökade kostnader. Och det kommer att bli bråk under nästa års stora avtalsrörelse, tror flera:

”Självklart blir atmosfären sämre med en regering som vill krossa oss som facklig organisation, säger tunga Kommunals ordförande Ylva Thörn. LO:s ordförande Wanja Lundby-Wedin menar att det blir svårt att behålla långa, stabila avtalsperioder: ’Man ska också sänka arbetsgivaravgifterna, och det är ju ett löneutrymme som vi har avstått för att det ger oss något igen. Det är klart att det kommer ju också att påverka avtalsrörelsen.’ Per Winberg är ordförande i Transport. Han vill att hans medlemmar kompenseras om alliansen genomför förslagen. … ’Det blir strid nästa år om det blir en borgerlig regering. Det kan bli konflikt och om man kallar på Transport så kommer vi att gå ut’, säger Per Winberg. Att många löntagare får 1 000 kronor i sänkt skatt enligt alliansens förslag lugnar inte LO-förbunden: ’Det där är en falsk tusenlapp. Vi kommer att ställa tuffa krav på kompensation’, säger Ylva Thörn. Janne Rudén är ordförande för SEKO, facket för Service och kommunikation. Också han tror på kortare avtal och att "det [kommer] att smälla till och bli bråk i avtalsrörelsen’: ’Förverkligar de den politik de går till val på finns det en risk för fler konflikter. Och med kortare avtal får vi också oftare möjlighet att vifta med konfliktvapnet’, säger Janne Rudén. Också Handels ordförande Lars-Anders Häggström varnar för att alliansen "ska tänka sig för väldigt noga. Realiserar man allt som man säger får man häftiga reaktioner" (*Svenska Dagbladet* den 7 juli 2006).

d) Framkallar en alltid viktig debatt om etik och bevekelsegrunder i politiken.

e) Uppmärksammar de olikheter som finns beträffande resurser.

10. Värdet av LO-arbetskraft ställd till socialdemokraternas förfogande. Metoden och exemplet valet 2006.

LO-anställda

LO och dess förbund beräknas ha minst 2000 anställda. Anställda i LO och dess förbund måste vara (s)-medlemmar och arbeta för (s) i valrörelsen, enligt en regel införd av Stig Malm. Vad är värdet av den extra arbetskraft som LO-anställda ställer till socialdemokraternas förfogande ett valår?

De anställda indelas av LO i fyra kategorier: funktionärer, lokalfunktionärer, tjänstemän och ”övriga” (t ex kontorspersonal). De ”övrigas” andel varierar mellan förbunden, men de utgör sannolikt och i genomsnitt ca 50 procent av totala antalet anställda. (Bara hälften av förbunden släpper ifrån sig uppgifter).

Antag att av dessa arbetar funktionärer, lokalfunktionärer och tjänstemän, utspritt under hela valåret i genomsnitt minst 2½ månad heltid för en s-seger i valet. Kategorin ”övriga” antas arbeta hälften så mycket för en s-seger.[11]

[11] Ett reportage i LO-Tidningen kan tjäna som illustration: ”LO och förbunden satsar mycket på socialdemokraterna i valrörelsen. I partihögkvarteret på Sveavägen i Stockholm har ett fackligt valcentrum byggts upp. 20 personer arbetar mer än heltid där under ledning av LO:s organisationschef Claes-Göran Enman. … ’För oss på [LO:s] organisationsenhet är valarbete en ordinarie arbetsuppgift. Det står i stadgarna.’ LO-anställda som vill vara lediga för att arbeta med s-kampanjen får behålla lönen från LO. Claes-Göran Enman tror att de allra flesta på LO:s kansli kommer att arbeta heltid med kampanjen de sista veckorna före valet. Förmodligen är det likadant på förbundens kontor. … [Claes-Göran Enman] säger att facken en gång skapade partiet för att få ett politiskt inflytande och därför skall partiet stödjas i valet. Dessutom finns kongressbeslut om facklig-politisk samverkan.” (*LO-Tidningen* den 1 september 2006).

För att få en rimlig uppskattning av den genomsnittliga lönekostnaden (per månad) för dessa personer tog jag uppgifter ur ett antal förbunds och LO:s verksamhetsberättelser för 2001. Med hjälp av dessa uppgifter har jag räknat ut ett vägt genomsnitt av lönekostnaden för fackligt anställda i LO, Kommunal, Grafiska, Transport, Elektrikerförbundet, Livs, och SEKO. Det var 40500 kr per månad år 2001 (med sociala avgifter mm om 40 procent motsvarade det en månadslön då på 28900 kr). Därefter har jag räknat upp denna lönekostnad med lönekostnadsindex (januari 2003 till juli 2006, arbetare inom industrin) till 2006-års värde, dvs. med en faktor 1,12. Det ger en genomsnittlig lönekostnad år 2006 på 45250 kr.

Detta innebär, med användning av talen för år 2006: minst 1000 funktionärer, lokalfunktionärer och tjänstemän och 1000 ”övriga”. Antalet månader blir 1000x2,5 + 1000x (2,5/2)= 2500+1250= 3750 månader. Lönekostanden för ”övriga” antas vara ¾ av lönekostnaden för ombudsmän m fl. Värdet av den tillhandahållna arbetstiden blir därmed 2500x45250+1250x(0,75*45250)=113,1+42,4=155,5 milj. kr.

Sammanfattning: De fackligt anställdas ”gratis” arbetstid innebär ett resurstillskott till socialdemokraternas valrörelse som, lågt räknat, är värt 155 milj. kr.

LO:s förtroendevalda

Till de LO-anställdas arbetsinsats för en s-seger kommer det arbete som utförs av ”fackliga förtroendemän” och kvinnor. Enligt rapporten *Röster om facket och jobbet* (rapport nr 4) rör det sig om ca 175 000 personer (underlaget till rapporten är en intervjuundersökning utförd våren 2002 av SCB, som telefonintervjuat ett slumpmässigt urval av löntagare, sammanlagt ca 7 000 personer). Dock, enligt LO-ordföranden Wanja Lundby-Wedin i *Valtidningen* (från LO) utgiven så sent som i augusti 2006 rör det sig om fler, nämligen 200 000 personer; ”Vi är 200 000 fackligt förtroendevalda.” (s. 2).

Obs! År 2010 uppgav dock Wanja Lundby-Wedin ett lägre tal, nämligen 150 000 (Ekots lördagsintervju 14/6).

Många fackliga förtroendevalda har rätt till ledighet utan löneavdrag för uppgifter som ”fordras för det fackliga uppdraget”. Som bl a framgår av Tabell 2 anses socialdemokratiskt partiarbete uppenbarligen kunna ingå i ”det fackliga uppdraget”, och det framgår också av citatet från LO-Tidningen (se fotnot).

År 2002 röstade 60-62 procent av LO-medlemmarna (1,83 milj. personer den 31/12 2005) på socialdemokraterna (modifierat *Valu 2002*-tal enligt e-post från prof. Sören Holmberg). I delmängden ”fackligt aktiva” LO-medlemmar får s-andelen antas vara betydligt högre. Det är närmast omöjligt att tänka sig en fackligt LO-förtroendevald som tillåts ha öppet borgerliga sympatier.

Antag — för att undvika överskattning — att minst 61 procent (dvs. väljarandelen 2002) av de fackligt förtroendevalda också arbetar för en s-seger. Det innebär 200000x0,61=ca 122000 personer. Övriga LO-funktionärer antas inte göra ett handtag för socialdemokraterna på arbetstid, vilket naturligtvis innebär en underskattning.

Antag vidare att de ca 122000 fackliga förtroendevalda avsätter *endast 1/10 av heltid* för en s-seger, och att de utför detta ”tionde” enbart under perioden efter sommarsemestrarna, dvs. *under 1½ månad före valet*.

Dessa personers lönekostnad kan uppskattas till i genomsnitt 31400 (lönekostnaden 2002, uppskattad till 28000 kr/mån, uppräknad med lönekostnadsindex för arbetare i industrin = faktorn 1,12. Det innebär en månadslön år 2006 på ca 22400 kr).

Under dessa *utomordentligt försiktiga* förutsättningar är värdet av de förtroendevaldas arbetsinsats ställd till förfogande av LO-facken värd ca 575 milj. kr [(122000personer) x (31400 i månadslönekostnad) x (0,1del av heltid) x (1,5månad)].

Känslighetskalkyl.
Hur känslig är min kalkyl beträffande ”förtroendevalda” för ändrade antaganden? Antag att det inte är väljarandelen (61 %) utan en högre andel av de förtroendevalda som lägger ned tid på valarbete för socialdemokraterna. Om denna andel istället är 2/3 blir värdet av arbetsinsatsen 628 milj. kr — dvs. drygt 50 milj. kr mer än huvudalternativet — och om s-andelen är ¾ blir värdet 707 milj. kr, dvs. drygt 130 milj. kr mer än i huvudalternativet.

Bilaga.

Svar insända till Riksdagens utredningstjänst.

Till LO centralt 2010-04-15 har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag gav LO centralt till SAP under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställde LO centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO 2009;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser gav LO centralt till SAP under 2009?
4) Hur stora penningbidrag ger LO centralt till SAP under valåret 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställer LO centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser ger LO centralt till SAP under valåret 2010?
7) Får något annat parti än SAP stöd i någon form från LO centralt?

LO centralt har lämnat svar.

LO centralt	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***7***	***Kommentar***
	6 000 000 kr	0	0	0	0	6 000 000 kr	0	0	Nej	Angående frågorna 2-3, 5-6 skriver LO: Facklig-politisk samverkan är en del av LOs arbete. LO lämnar inga bidrag.

Till LO:s förbund 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag gav ert förbund centralt till SAP under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställde ert förbund centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO 2009;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser gav ert förbund centralt till SAP under 2009?
4) Hur stora penningbidrag ger ert förbund centralt till SAP under valåret 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställer ert förbund centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser ger ert förbund centralt till SAP under valåret 2010?
7) Får något annat parti än SAP stöd i någon form från ert förbund centralt?

2 av 14 förbund (14,3 %) har lämnat svar. 2 förbund har lämnat beskedet att ett svar inte kommer att lämnas.

LO:s förbund	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***7***	***Kommentar***
Svenska Byggnadsarbetareförbundet										
Svenska Elektrikerförbundet										
Fastighetsanställdas Förbund										
GS, Facket för Skogs-, Trä- och Grafisk bransch										
Handelsanställdas Förbund	50 öre per medlem och månad - 148 098 medlemmar enligt Handels webbplats april/maj 2010= ca 888 588 kr	0	0	0	50 öre per medlem och månad - 148 098 medlemmar enligt Handels webbplats april/maj 2010= 888 588 kr	0	0	ca 25 000 kr	Nej	"Vi avser låta SAP annonsera i vår tidning Handelsnytt för motsvarande en summa om max 25 000 kr. Annonsen har nyligen planerats in och har inte publicerats i skrivande stund."
Hotell och Restaurang Facket										
Industrifacket Metall										

LO:s förbund	*1*	*2 a*	*2 b*	*3*	*4*	*5 a*	*5 b*	*6*	*7*	*Kommentar*
Svenska Kommunalarbetareförbundet	6 kronor per medlem (3 079 704 kronor)	0	0	0	6 kronor per medlem (3 053 580 kronor)	0	0	0	Nej	
Svenska Livsmedelsarbetareförbundet	i.u.	i.u.	i.u.	i.u	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	"Vi avser inte att svara på nedanstående frågor."
Svenska Musikerförbundet	i.u.	i.u.	i.u.	i.u	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	"Vi avser att inte svar på denna fråga"
Sven ska Målareförbundet										
Svenska Pappersindustriarbetareförbundet										
Seko – Facket för Service och Kommunikation										
Svenska Transportarbetareförbundet										

Till LO-förbundens avdelningar i Stor-Stockholm 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag gav er avdelning (eller motsvarande) till SAP lokalt under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställde er avdelning till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO 2009;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser gav er avdelning till SAP lokalt under 2009?
4) Hur stora penningbidrag ger er avdelning till SAP lokalt under valåret 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställer er avdelning till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser ger er avdelning till SAP lokalt under valåret 2010?
7) Ger er avdelning stöd i någon form till något annat parti än SAP?

1 av 15 avdelningar (6,7 %) har lämnat svar. 2 avdelningar har lämnat beskedet att ett svar inte kommer att lämnas.

LO-förbundens avdelningar i Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***7***	***Kommentar***
Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Byggettan										
Svenska Elektrikerförbundet, Verksamhetskrets 1, Avdelning 1, El-ettan										
Fastighetsanställdas Förbund, Fastighetsettan										
GS, Facket för Skogs-, Trä- och Grafisk bransch, Avdelning 9 Östra Svealand	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	0	
Handelsanställdas Förbund, Avdelning 20 Stockholm										
Hotell och Restaurang Facket, Avd 02										
Industrifacket Metall, Avd 15 Stockholm										
Industrifacket Metall, Avd 21 Södertälje										

LO-förbundens avdelningar i Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***7***	***Kommentar***
Svenska Kommunalarbetareförbundet, Kommunal Stockholms län										
Svenska Livsmedelsarbetareförbundet, Region Öst	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	Vi avser att inte svara på era frågor
Svenska Musikerförbundet, Stockholm (Avd 10)	i.u.	i.u.	i.u.	i.u	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	Musikerförbundet avser att inte svara på frågorna nedan.
Sven ska Målareförbundet, Målarettan										
Seko – Facket för Service och Kommunikation, Seko Stockholm										
Svenska Transportarbetareförbundet, Avdelning 5 Stockholm										
Svenska Transportarbetareförbundet, Avdelning 46 Flyg										

Svenska Pappersindustriarbetareförbundet har ingen avdelning i Stor-Sthlm.

Till SAP centralt 2010-04-15 har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag mottog SAP centralt från LO under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställde LO centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under 2009;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser mottog SAP centralt från LO under 2009?
4) Hur stora penningbidrag mottar SAP centralt från LO under valåret 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställer LO centralt till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser mottar SAP centralt från LO under valåret 2010?

SAP centralt har lämnat svar.

SAP centralt	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
	14 012 tkr	0	0	0	12 940 tkr	3 personer	1 212 timmar	0	1) 6 000 tkr från LO och 8 012 tkr från förbunden, 4) 6 000 tkr från LO och 6 940 tkr från förbunden

Till SAP:s distrikt i Norrbotten, Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Skåne 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag mottog ert distrikt från LO (på alla nivåer) under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställde LO (alla nivåer) till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan ert distrikt och LO (alla nivåer) under 2000;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser mottog ert distrikt från LO (på alla nivåer) under 2009?
4) Hur stora penningbidrag mottar ert distrikt från LO (på alla nivåer) under valåret 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft ställer LO (alla nivåer) till förfogande för "facklig-politisk samverkan" mellan ert distrikt och LO (alla nivåer) under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser mottar ert distrikt från LO (på alla nivåer) under valåret 2010?

4 av 7 distrikt (57,1 %) har lämnat svar.

SAP:s distrikt i Norrbotten, Stor-Sthlm, Stor-Gbg och Skåne	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Norrbottens partidistrikt	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	1) Vi betalde dem 21 900 kr i konferensavgifter när vi medverkat på deras konferenser. Och de betalade oss ca 15 000 för motsvarande medverkan 4) kommer troligtvis bli som förra året, några konferensavgifter under året.
Stockholms partidistrikt									
Stockholms läns partidistrikt	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Göteborgs partidistrikt	1 730 390 kr	0	0	0	prognos: 1.880.000	2	en månad vardera	i.u.	
Bohusläns partidistrikt	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	

SAP:s distrikt i Norrbotten, Stor-Sthlm, Stor-Gbg och Skåne	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Norra Älvsborgs partidistrikt									
Skånes partidistrikt									

Till SAP:s arbetarekommuner i Stor-Stockholm 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.

1) Hur stora penningbidrag från LO (alla nivåer) mottog er arbetarekommun under 2009?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft från LO mottog er arbetarekommun för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under 2009;
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser från LO (alla nivåer) mottog er arbetarekommun under 2009?
4) Hur stora penningbidrag från LO (alla nivåer) mottar er arbetarekommun under 2010?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft från LO mottar er arbetarekommun för "facklig-politisk samverkan" mellan SAP och LO under valåret 2010;
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser från LO (alla nivåer) mottar er arbetarekommun under 2010?

12 av 25 arbetarekommuner (48,0 %) har lämnat svar.

SAP:s arbetarekommuner i Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Botkyrka	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Danderyd	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Ekerö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Haninge									
Huddinge									
Järfälla									
Lidingö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Nacka									
Norrtälje									
Nykvarn									
Nynäshamn	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Salem									
Sigtuna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Sollentuna									
Solna									

SAP:s arbetarekommuner i Stor-Sthlm	*1*	*2 a*	*2 b*	*3*	*4*	*5 a*	*5 b*	*6*	*Kommentar*
Sundbyberg	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Södertälje	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Tyresö									
Täby	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Upplands-Bro									
Upplands Väsby	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vallentuna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vaxholm									
Värmdö									
Österåker	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	

Till Moderaterna centralt 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.
1) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog Moderaterna centralt under 2009, inklusive juridiska personer?
2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottog Moderaterna centralt under 2009 (inklusive juridiska personer);
a) antal personer?
b) antal timmar?
3) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog Moderaterna centralt under 2009, inklusive juridiska personer?
4) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar Moderaterna centralt under 2010, inklusive juridiska personer?
5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottar Moderaterna centralt under valåret 2010 (inklusive juridiska personer);
a) antal personer?
b) antal timmar?
6) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar Moderaterna centralt under 2010, inklusive juridiska personer?

Moderaterna centralt har inte lämnat något svar.

Moderaterna centralt	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***

Till Moderaterna, förbunden i Norrbotten, Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Skåne 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.

1) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog ert förbund under 2009, inklusive juridiska personer?

2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottog ert förbund under 2009 (inklusive juridiska personer);

a) antal personer?

b) antal timmar?

3) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog ert förbund under 2009, inklusive juridiska personer?

4) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar ert förbund under 2010, inklusive juridiska personer?

5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottar ert förbund under valåret 2010 (inklusive juridiska personer);

a) antal personer?

b) antal timmar?

6) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar ert förbund under 2010, inklusive juridiska personer?

4 av 7 förbund (57,1 %) har lämnat svar.

Moderaterna förbund Norrbotten, Stor-Sthlm, Stor-Gbg och Skåne	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Förbundet Norrbotten	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Förbundet Stockholms stad									
Förbundet Stockholms län	9 600 kr	0	0	0	6 900 kr	0	0	0	
Förbundet Bohuslän									
Förbundet Göteborg	0 kr	0	0	0	i.u.	0	0	0	1) År 2009 erhölls ca 2 000 kr i medlemsavgifts-inbetalningar
Förbundet Norra Älvsborg									
Förbundet Skåne	0 kr	0	0	0	0	0	0	0	1) År 2009 erhölls 19.000 kr (andel central insamlingsverksamhet), 4) år 2010 budget 100 000 kr (andel av central insamlingsverksamhet)

Till Moderaterna, föreningar i Stor-Stockholm 2010-04-15 (påminnelse 2010-05-10) har följande frågor ställts.

1) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog er förening under 2009, inklusive juridiska personer?

2) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottog er förening under 2009 (inklusive juridiska personer);

a) antal personer?

b) antal timmar?

3) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottog er förening under 2009, inklusive juridiska personer?

4) Hur stora penningbidrag från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar er förening under 2010, inklusive juridiska personer?

5) Hur stora bidrag i form av avlönad arbetskraft mottar er förening under valåret 2010 (inklusive juridiska personer);

a) antal personer?

b) antal timmar?

6) Hur stora bidrag i form av andra resurser från andra källor än offentligt redovisat partistöd mottar er förening under 2010, inklusive juridiska personer?

46 av 63 föreningar (73,0 %) har lämnat svar.

Moderaterna, föreningar Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Bromma	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	1) 900 kr erhölls från vinlotteri bland medlemmarna, 4) 800 kr har erhållits på samma sätt
Brännkyrka	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Engelbrekt	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Enskede-Årsta									
Essingen	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Farsta									
Gärdet	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Hammarby sjöstad									
Hedvig Eleonora	5 000 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Hägersten	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Hässelby	2 000 kr	0	0	0	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	
Högalid									
Katarina	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	

Moderaterna, föreningar Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Kista									
Kungsholmen									
Maria									
Norrmalm	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Oscar södra	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Oscar norra									
S:t Göran	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Skarpnäck	200 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Skärholmen	200 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Sofia	ca 500 kr	0	0	0	ca 500 kr	0	0	0	
Spånga	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Tensta-Rinkeby	400 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vantör	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vällingby	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Västerled									
Grödinge									
Norra Botkyrka									
Tullinge									
Tumba	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Danderyd									
Ekerö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Haninge	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Centrala Huddinge									
Västra Huddinge									
Östra Huddinge	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	

Moderaterna, föreningar Stor-Sthlm	***1***	***2 a***	***2 b***	***3***	***4***	***5 a***	***5 b***	***6***	***Kommentar***
Järfälla	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Lidingö	0 kr	0	0	0	2 400 kr	0	0	0	2 400 kr i bidrag från medlemmar
Nacka	11 710 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Blidö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Häverö-Väddö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Norrtälje	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Rimbo	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Nykvarn									
Nynäshamn	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Salem	0 kr	0	0	0	i.u.	i.u.	i.u.	i.u.	
Sigtuna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Sollentuna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Solna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Sundbyberg									
Enhörna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Järna Hölö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Södertälje	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Tyresö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Täby	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Upplands Väsby	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Upplands-Bro	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vallentuna	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Vaxholm	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Värmdö	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	
Österåker	0 kr	0	0	0	0 kr	0	0	0	